

Пейо Яворов
Край огнището

– Мамо, Божо днес видял,
върнал се и Гойнин Злати;
ако да не бе умрял,
ще си дойдеше ли бати?
Ех, да имахме късмет!...

– Майка ви на плач удари,
брей дечица! Тук са пет
шат ви бузите нашари.
Млък-те! Жено, че и ти,
пак те мътната повлече.
Петра, бог да го прости,
няма да го върнеш вече.
Чуй ме, стига...

– Клети син,
как ли майка ще прежали?
В чуждо място – ни един
свещ на гроба да запали.
Станах снощи: гръд гори...
Взех най-новата му дреха
и над нея до зори
плаках, плаках без утеха.

– Доста, доста ти, жена,
виж, и малките разплака;
воля божия! една
всинца нас земята чака...

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7033>]